

עונש חינוכי - אלעד חן

לוקיישן : רחבת פנימייה, חדרים

זמן התרחשות : יומיים

ז'אנר : סיפור התבגרות

1. פנים. מסדרון פנימייה. לילה.

מסדרון פנימייה רועש. אנחנו נמצאים רגע לפני כיבוי האורות. מדריכים עוברים ומזרזים את החניכים, שהולכים וחוזרים בחזרה מהמקלחות. אחד מהחניכים הוא אלירן (16). הוא חוזר מהמקלחת, לבוש רק במגבת וקופא מקור. הוא ניגש לכיוון דלת חדרו ומנסה לפתוח את הדלת. ברקע המדריך צועק:

מדריך

כיבוי אורות!

אלירן מנסה שוב לפתוח את הדלת אבל היא נעולה. הוא דופק על הדלת.

אלירן

מוטי. (אין תשובה) מוטי?

אלירן דופק בחוזקה על הדלת.

אלירן

מוטי!

מפנים החדר נשמעים צחקוקים של בחורה. אלירן מתעצבן. הוא דופק על הדלת בחוזקה.

אלירן

מוטי, אני קופא. תפתח את הדלת.

אין תגובה מפנים החדר ורק הצחקוקים ממשיכים להישמע. אלירן כבר מתוסכל.

אלירן

מוטי!!! נו תפתח, אני קופא פה.

המדריך שעושה את הכיבוי אורות מגיע אליו.

מדריך

אלירן, למה אתה בלי חולצה?

אלירן

אני רק שנייה חוזר מהמקלחת.

מדריך
דיברנו על זה אלף פעם. גם שנייה במקלחת...

אלירן
(משלים אותו) עם חולצה. אני מצטער.

מדריך
טוב, למה אתה לא נכנס?
אלירן לא עונה לו. המדריך מבין גם בלי מילים. הוא דופק על הדלת בחוזקה.

מדריך
מוטי, תפתח את הדלת! (שקט) מוטי, אם אתה לא פותח אותה, אני פותח.

המדריך שולף צרור מפתחות גדול ומרעיש. עדיין אין תגובה.

מדריך
אני נכנס.

המדריך מתקרב לדלת. עומד להכניס את המפתח פנימה. הדלת נפתחת רגע לפני.

2. פנים. חדר אלירן. לילה.

זהו חדר פנימייה. מיטות קומתיים בפינות החדר, פוסטרים על הקירות ובגדים זרוקים בכל עבר. אלירן נכנס ביחד עם המדריך לחדר. על המיטה יושבת אלינור (15), שיערה עדיין מבודר, לידה יושב מוטי (16) מבסוט מעצמו.

אלינור
סליחה.

היא יוצאת.

מדריך
אנחנו עוד נדבר על זה.

המדריך כועס, מוטי מביט בו מבסוט.

מדריך
מה יהיה?

מוטי
מה אתה רוצה, עזרתי לה בלימודים.

מדריך
ביום שאתה תעזור למישהו בלימודים. (לוקח נשימה)
יאללה, כיבוי אורות.

אלירן הולך למיטה שלו. מוטי נשכב על שלו. המדריך מכבה את האור.

מדריך

לילה טוב.

מוטי

(סרקסטי) לילה טוב המדריך.

המדריך יוצא מהחדר. מוטי מחכה שנייה ומדליק אור קטן ליד המיטה שלו. הוא פונה לאלירן:

מוטי

למה אתה זבל?

אלירן

מה אתה רוצה?

מוטי

אתה יודע כמה אני חם עלייה.

אלירן

מצטער, אבל הייתי תקוע.

מוטי

מעניין לי ת'תחת תקוע. אתה חייב לי.

מוטי מכבה את האור.

מוטי

לילה טוב.

אלירן שוכב מתוסכל. הוא מביט לרגע על הקרש שעל המיטה שמעליו, שם יש עשרות ציורים ומשפטים של עשרות חניכים שהיו במיטה הזו לפניו. הוא מביט במוטי שכבר ישן בעצב. מכבה את האור.

3. פנים. חדר אלירן. לילה.

מעבר זמן. אלירן כבר שין שינה עמוקה. יד עלומה מעירה אותו. הוא מתעורר בסערה. זה מוטי, הוא נמצא בחדר ביחד עם אלינור.

מוטי

יאללה, פנה אחי...

אלירן

מה?...

אלירן מביט בו מבולבל, מוטי לא צוחק. אלירן מבין שאין ברירה. הוא קם עייף, שם על עצמו את הדבר הראשון שהיד שלו משיגה. מוטי ממשיך לנעוץ בו מבטים ולדחוק בו. אלירן קם ויוצא.

4. חוץ. רחבת פנימייה. לילה.

אלירן מסתובב ברחבי הפנימייה כשהוא לבוש רק בגופייה וקופא מקור. הוא מציץ לכיוון חדרו.

האור שם עדיין דולק. הוא משפשף את ידיו בכדי להתחמם קצת. הוא מביט לכיוון החדרים שם יושבת חבורת נערים מרעישים וצוחקים, ששותים ומעשנים. הוא מנסה להימנע מקשר עין איתם והולך הצדה, תוך כדי שהוא מביט לכיוון חבורת החניכים הקולנית. הוא לא שם לב לאן הוא הולך. כשהוא מסתובב הוא נבהל. הוא מופתע לראות בספסל הסמוך לו את אביב (15), נער צנום עם שיער ארוך ופירסינג בגבה, יושב לבדו. אלירן מביט בו לרגע. מביט לוודא ששאר החברה לא רואים אותו.

אביב
אל תדאג, אף אחד לא רואה אותך.

אלירן

מי דואג.

צחוקים ורעש בקבוק מתנפץ נשמע מכיוון חבורת הנערים בקצה השני. אביב מביט בהם בבוז.

אביב

חבורה של מפגרים.

אביב מצית לעצמו סיגריה ומעשן. הוא מציע אחת לאלירן.

אלירן

לא, אני לא מעשן.

אביב

הפסד שלך.

אביב שואף את הסיגריה.

אלירן

מה אתה עושה כאן באמצע הלילה?

אביב

מחשבות שלא עוזבות את הראש. מה התירוץ שלך?

אלירן

סתם, לא מצליח להירדם.

אלירן מציץ למחברת שאביב מחזיק וכותב בה.

אלירן

מה זה?

אביב מסתיר את תוכנה.

אביב

זה המחשבות שלא עוזבות את הראש.

משב רוח עובר. אלירן מחמם את ידיו ורועד מקור. אביב מוריד את מעיל הצמר שלו.

אביב

קח.

אלירן

לא, זה בסדר.

אביב

מה בסדר, אתה קופא.

אלירן לוקח את המעיל ולובש אותו.

אלירן

תודה.

אביב חוזר לכתוב במחברת שלו. אלירן מביט בו.

אלירן

מה, אתה כל לילה כאן?

אביב

משתדל, עד שאני אעוף מהמקום הדפוק הזה.

אלירן

זה לא כזה גרוע.

אביב מגחך.

אלירן

מה?

אביב

כלום.

אלירן

מה כלום?

אביב

שום דבר.

אלירן

מה אתה משחק אותה, תופס פה תחת על כולם. יש לך משהו להגיד, תגיד.

אביב

סתם, נראה לי שאתה לא מסתובב עם גופייה בחוץ באמצע הלילה לכיף שלך.

אלירן מקבל את דבריו של אביב בהפתעה.

אלירן

מה אתה מבין...

אביב מחייך בביטול. הוא מביט לכיוון חדרו של אלירן ממנו יוצאים אלינור ומוטי מחובקים.

אביב

צודק, כנראה שאני לא מבין כלום.

אביב חוזר לכתוב במחברת. אלירן מביט בו, עדיין כועס-מבולבל מהאבחנה של אביב אבל לפני שהוא מספיק להגיד מילה היד של מוטי מונחת על ידו.

מוטי

יאללה אחי, תודה. אתה יכול לחזור לישון.

אביב פולט צחוק בוז תוך כדי הכתיבה שלו. מוטי מביט בו בזעם, מתקרב עם פניו למרחק אפס ממנו.

מוטי

יש בעיה קוקסי?

אביב

שום בעיה.

מוטי

טוב מאוד. מה זה?

הוא מביט במחברת של אביב. אביב לא עונה לו.

מוטי

שאלתי משהו.

אביב עדיין לא עונה. מוטי מתעצבן. תופס אותו. אביב נראה מסכן בידיו של מוטי. אלינור מחייכת.

מוטי

מה, הפכת להלן קלר? שאלתי משהו.

אביב עדיין לא עונה. מוטי חוטף לו את המחברת.

אביב

תביא את זה.

מוטי

(מקריא) "ער בלילה.

ער בלילה – בבוקר ישן.

כבר לא חולם, כבר..."

מוטי משליך את המחברת על אביב.

מוטי

קוקסי... יאללה זקן (שם משפחה של אלירן – כמו

שולה זקן), התקפלנו? או שאתה רוצה לגמור את
הערב עם אביבה?

אלינור צוחקת. אלירן מביט באביב לרגע. מוטי מביט בו. אלירן הולך ביחד עם מוטי. אביב צופה
בהם עוזבים ואז חוזר לכתוב לעצמו.

5. פנים. כיתה. יום.

שיעור בפנימייה הוא בלגן די גדול. כיתה מבולגנת, צחוקים ורעש בכל מקום.

מורה
אני מבקשת, שקט שיהיה פה!

מעט שקט משתרר בכיתה.

מורה
יפה. טוב, מי מוכן להקריא את החיבור שהוא כתב?

אף אחד לא מרים את היד.

מורה
לא כולם בבת אחת.

מוטי
המורה, לא נראה לי שזה הקהל הכי טוב בשביל
משוררים. שירים תחפשי אצל י' 2, יש שם הרבה...
(עושה תנועה נשית) כאלה שמחברים לעצמם.

כולם צוחקים. המורה מנסה להשתיק אותם.

מורה
שקט! שקט! כן מוטי, אחרי דברי החוכמה שלך, אולי
נשמע את מה שאתה כתבת.

מוטי
שאני? ...

מורה
כן, אתה תלמיד, לא?

מוטי
סוג של ...

מוטי מוציא את המחברת שלו. הוא מביט באלינור ומתחיל להקריא בדרמטיות:

מוטי
אלינור, את יפה כמו מלאך
ופניך יעידו כך.
בלעדיך לא שווה לי כל העולם...

וכולם...
 (מתחיל לשיר) אלי, התאכזבתי קשות לא ישנתי
 לילות...

מוטי שר, כולם מצטרפים אליו. אלינור צוחקת. מוטי קם ומתחיל לרקוד. בלגן בכיתה, המורה
 מנסה להשתיק אותם אבל לא מצליחה. אלירן מחייך, מוטי מרים אותו מהשולחן, מתחיל להרקיד
 אותו גם כן. היחיד שיושב ומביט בחבורה הצוהלת זה אביב. הוא מביט בהם בבוז. מוטי רואה
 אותו. הוא מושך את אביב.

מוטי
 יאללה קוקסי, תצטרף. אלי, שלי את לעד...

אביב מעיף למוטי את היד.

אביב
 עזוב אותי, אידיוט!

שקט משתרר בכיתה. מוטי נצמד לאביב באיום.

מוטי
 מה אמרת?

אביב
 מה, הפכת להלן קלר?

אלירן, שמבין את הבדיחה פולט צחוק. מוטי מביט בו. אלירן משתתק. מוטי חוזר להביט באביב.

מורה
 מוטי, תעזוב אותו.

מוטי עדיין מחזיק את אביב ומביט בו בעיניים.

מורה
 מוטי אמסלם, תעזוב אותו עכשיו! ולך למנהלת.

מוטי
 לא גמרתי איתך.

מוטי עוזב את אביב, ויוצא מהכיתה בטריקת דלת. לא לפני שהוא מישיר מבט לאלירן שהעז
 לחייך קודם.

מורה
 קדימה, חזרה לשיעור. מי מקריא?

אלירן נועץ את מבטו באביב שמתכנס במחברתו.

6. פנים. חדר אלירן. לילה.

אלירן, לבוש בחלוק רחצה, נכנס לחדרו. הוא מופתע לגלות שבתוך החדר נמצאים מוטי ושאר

החברה שלו.

מוטי

הו... החברה של קוקסי הגיעה.

אלירן

נו די מוטי, לא התכוונתי לצחוק.

מוטי

מעניין לי ת'תחת אם התכוונת.

אלירן

טוב, סליחה. אני באמת מצטער.

מוטי

אני שמח, אבל אתה מכיר אותי, אני לא איש של מילים
כמו חברה שלך. אני איש של מעשים.

מוטי מתקרב לאלירן ומחבק אותו חיבוק חברי אבל מאיים. הוא מקרב אותו לשאר החברה.

אלירן

מה אתה רוצה?

מוטי

צדק. אתה מתנצל. תוכיח לי.

מוטי מגיש לאלירן סדין, אגרופן וכובע גרב.

אלירן

מה... מה אני אמור לעשות בזה?

מוטי

מה אתה חושב?

קול של המדריך נשמע מבחוץ.

מדריך

כיבוי אורות.

מוטי מביט באלירן עוד רגע ארוך.

מוטי

אל תאכזב אותי עוד פעם.

צעדי המדריך מתקרבים. מוטי ממשיך להישיר מבט לאלירן. הצעדים ממשיכים להתקרב. אלירן מביט על כל שאר החבורה. גם הם מביטים בו. בלית ברירה הוא לוקח את הציוד שמוטי הביא לו. דלת החדר נפתחת. זה המדריך.

מדריך

קדימה, מה המסיבה? כיבוי אורות.

אלירן, שנמצא עם הגב לדלת הכניסה מחביא במהירות את הציוד בתוך מכנסיו. כולם עוזבים את החדר.

מדריך

לילה טוב.

מוטי הולך לכיוון מיטתו. הוא צובט את אלירן בלחי.

מוטי

לילה טוב.

המדריך מכבה את האור.

אינטר קאט. מבט מרחוק על חדרי הפנימייה.

קריאתו של המדריך לכיבוי אורות נשמעת. האורות בחדרים השונים נכבים אחד אחרי השני.

מעבר זמן

חושך מוחלט בחדר. אלירן שוכב במיטה ולא מצליח לישון. הוא בוהה בקרש של המיטה שמעליו לחוץ, בציוד שמוטי הביא לו, במוטי שישן. קולות דפיקה על ההסקות נשמעים. מוטי מתעורר. הקולות של הדפיקה על ההסקה ממשיכים. מוטי דופק גם על ההסקה, מאשר שקיבל את האות. הוא מביט באלירן.

מוטי

יאללה, הגיע הזמן לעונש חינוכי.

מוטי שם על עצמו את כובע הגרב שלו, שחושף רק עיניים. אלירן קם בלית ברירה. גם הוא שם על עצמו את כובע הגרב.

7. פנים. מסדרון פנימייה. לילה.

חבורת נערים עטויים בכובע גרב הולכים בשקט לכיוון אחד החדרים. אלירן ביניהם. אנחנו מתקדמים דרך העיניים המפוחדות של אלירן. הם נעצרים לפני הדלת של אחד החדרים. אחד מהם נצמד למנעול. פורץ אותו במיומנות. זה מוטי. הוא פונה לאלירן.

מוטי

בכבוד.

אלירן מביט בדלת בחשש. הוא מרים את הכובע ופונה למוטי:

אלירן

מוטי, אולי...

מוטי שם את האצבע על פיו של אלירן לסמן לו להפסיק לדבר.

מוטי

מה קרה? נהיית קוקסי?

מוטי מוריד לו את הכובע ומכסה את פניו. אלירן לוקח נשימה.

8. פנים. חדר אביב. לילה.

אביב שוכב ער בחדר שלו. רק אור קטן מאיר את החדר. הוא בוהה בקרש המיטה שמעליו. מצייר עליו בחרישות. לפתע נשמעות על הדלת דפיקות חזקות. היא נפתחת. חבורת נערים רצה לקראתו בצרחות.

נערים

עונש חינוכי!

החבורה מתחילה להכות אותו נמרצות. אביב מנסה להגן על עצמו ללא הצלחה.

מוטי

בן זונה, למה אתה לא מדבר, נהיית לי הלן קלר?

מוטי מתחיל להכות את אביב נמרצות. אלירן עומד בצד קפוא. מנסה לא להיות מעורב. מוטי מפסיק לרגע להרביץ, נועץ בו מבט רחני. הוא מגיש לאלירן אגרופן מכוסה בסדין. אלירן לא זז.

מוטי

אל תעשה טעויות.

כולם מתפקעים מצחוק. ככל שאביב צורח כך הצחוק הולך ונעשה חזק יותר. מוטי שם לאלירן את האגרופן ביד. אלירן קפוא.

מוטי

מה נהיית לי קוקסי?

אלירן מחכה רגע ארוך. מוטי מביט בו.

מוטי

עכשיו.

אלירן מצטרף אליהם. הוא מתחיל להכות את אביב. בהתחלה בחולשה אך מוטי ממשיך לנעוץ בו מבטים והוא מגביר את העוצמה. אביב במיטה זועק מכאב.

אלירן

די, זה מספיק...

מוטי

ממתי אתה מחליט מתי זה מספיק?

כשאלירן מדבר אביב לרגע מפנה את מבטו לכיוונו תוך שהוא חוטף מכות. המבטים שלהם ננעצים ומצטלבים לרגע ארוך. אי אפשר להתבלבל בין העיניים הטובות והמפוחדות של אלירן לאלו של כל היתר. אלירן מביט מתוסכל באביב. אביב ממשיך לנעוץ בו מבט. אלירן מזיז לאביב את המבט ממנו אבל אביב ממשיך לנעוץ בו מבטים. אלירן שוב מזיז לאביב את הראש. לא מסוגל לסבול את נעיצת מבטו אבל אביב מחזיר מבט. הוא מפסיק להשמיע קולות כאב, לא משנה כמה חזק מכים בו. הוא נעול על אלירן. אלירן מתעצבן.

אלירן

תפסיק.

אבל אביב לא מפסיק. אלירן מתעצבן. הוא מעיף לאביב את המבט. אביב חוזר לנעוץ בו מבט בנושלתניות.

אלירן

תפסיק אמרתי!

אביב חוזר לנעוץ בו מבט. אלירן מאבד את העשתונות. הוא מכה את אביב בחוזקה.

אלירן

אמרתי לך להפסיק!!

אלירן מתחיל להכות את אביב. לאט לאט מאבד שליטה ומכה אותו בלי רחמים. אביב סופג את המכות ולא מוציא מילה. רק ממשיך להביט באלירן. גם כשהוא כמעט בלי הכרה. מסביב צוחקים של החברה אבל התמונה הופכת את אט לשקטה עד שהיא לחלוטין ללא קול. רק המבט הזועם של אלירן, המכות שהוא מכה בנמרצות ופניו של אביב שמתמלאות בסימני מכות ולא מפסיקות להביט באלירן.

9. חוץ. רחבת פנימייה. יום.

זה יום יפה. השמש זורחת בחוץ, אין זכר לקור של הלילות האחרונים. אלירן יושב עם מוטי ושאר החברה על הברזלים בסמוך לפנימייה. כולם צוחקים ומעשנים. רק אלירן שותק.

אחד החברה

(מחקה את אביב בהגזמה) אי, אחחח, עזבו אותי...

כולם מתפקעים מצחוק. הוא טופח על כתפו של אלירן.

אחד החברה

אין, אבל אתה היית... בואנה, הרגת אותי. התחרפנת לגמרי.

הוא טופח על שכמו של אלירן. מוטי מבסוט.

מוטי

הפתעת השנה...

כולם צוחקים. מוטי מוציא סיגריה מהקופסה ומציע אחת לאלירן. אלירן לא מגיב.

מוטי

קח... עלי.

אלירן לוקח ממוטי את הסיגריה. מוטי עושה לו כבוד ומדליק לו אותה. אלירן משתעל.

מוטי

להרביץ הוא למד, עכשיו צריך ללמד אותו לעשן...

כולם צוחקים. אלירן רק שוקע יותר ויותר בעצמו. הוא מביט להמשך השביל משם נראה אחד הילדים מתקדם לכיוונם.

אחד החברה

קלוט קלוט...

הנער שמתקדם לכיוונם הוא אביב. והוא מתקדם בצליעה. על גבו תיק גדול ועל פניו אינספור חבורות. הוא חולף על פניהם. נועץ בהם לרגע מבט ארוך. מוטי צחק.

מוטי

מה קרה שאתה צולע, היה לך לילה מוצלח אתמול?...

כולם צוחקים. לאביב לא איכפת. הוא שותק. הוא רק מביט באלירן וממשיך הלאה. אלירן משתתק, משפיל את מבטו.

מוטי

(לאביב) אחי, אני ממליץ לך לעבור לנשים. פחות צליעות...

כולם צוחקים. אלירן שקוע בעצמו. הוא מביט בבוז בחברה שצוחקים ברוע. לפתע הוא נעמד.

אלירן

חתיכת אפס.

כולם שותקים לרגע. מוטי מביט בו.

מוטי

מה אמרת?

אלירן קם ופונה ללכת. מוטי מנסה לתפוס אותו אבל אלירן מתנער ממנו. הוא עוזב את המקום. מוטי עומד ללכת אחריו אבל אחד החברה עוצר אותו.

אחד החברה

עזוב, ניפגש איתו בלילה.

מוטי מתיישב ומביט עצבני באלירן שעוזב.

10. חוץ. תחנת אוטובוס. יום.

אביב עומד בתחנת האוטובוס ומנסה לעצור טרמפים. מכוניות חולפות ובאות. אף אחת עוד לא עוצרת. לפתע הוא נועץ את מבטו בהמשך הדרך. מבטו משתנה לפתע. מהמשך הדרך מגיע אלירן. גם הוא עם תיק גדול על הגב. הוא נעמד ליד אביב ללא מילים. מוריד את התיק ונעמד לעצור טרמפים ביחד איתו. הם שותקים. מכונית מתקרבת. עוצרת.

נהג

לאן?

אביב

לכל מקום.

הנהג פותח את הדלת. אביב נכנס. המכונית עומדת לעזוב אבל רגע לפני אלירן נוקש על החלון.

אלירן

אפשר גם, אני צריך בדיוק לאותו מקום.

אלירן נכנס פנימה. הדלת נסגרת. המכונית עוזבת. תחנת האוטובוס נשארת מיותרת.

סוף